

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17C/180/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113219925
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Straková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113219925.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove samosudkyňou JUDr. Evou Strakovou v občianskoprávnej veci žalobcu: F. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. L. X, XXX XX P. O. X., právne zastúpený JUDr. Petrom Rakom, advokátom Advokátskej kancelárie PALŠA A PARTNERI, so sídlom v Prešove, Masarykova 13 proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a. s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, právne zastúpený JUDr. Danielom Blyšťanom, advokátom Advokátskej kancelárie JUDr. Daniel Blyšťan, s. r. o., Rastislavova 68, Košice, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku a odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd **z r u š u j e** rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, zo dňa 19. 1. 2012, sp. zn. 3 C 2223/2012.

II. Súd **o d k l a d á** vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, sp. zn. 3 C 2223/2012 do právoplatného rozsudku vo veci, sp. zn. 17 C 180/2013 Okresného súdu Prešov.

III. Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia vo výške ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení a tieto uhradiť priamo na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Petrovi Rakovi, advokátovi v Prešove, Masarykova 13 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť štátu na účet Okresného súdu v Prešove súdny poplatok vo výške ako bude uvedený v písomnom vyhotovení do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca dňa 3. 7. 2013 doručil návrh, ktorým sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, zo dňa 19. 1. 2012, sp. zn. 3 C 2223/2012 z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania, ide o porušenie § 40 ods. 1 písm. a) a c) Zákona č. 244/2002 Z. z. v platnom znení, keď jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa písm. c) citovaného ustanovenia, a ďalej bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania podľa písm. g) citovaného ustanovenia a pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa podľa § 40 ods. 1 písm. j) citovaného zákona. Žalobca poukazoval na to, že nesúhlasil a neuzatvoril so žalovaným nové Všeobecné poistné podmienky a oboznámil sa s nimi až po doručení rozhodcovského rozsudku. Tieto považuje v čl. 7 bode 7A za neplatné, lebo sú nezrozumiteľné, neurčité. Zmluvná podmienka o zaplatenie provízie, ktorú si poisťovňa dohodla s vlastným sprostredkovateľom a o ktorej poisťník nemá žiadne informácie a nevie nejakým spôsobom ich ovplyvniť je neplatná, lebo takéto ustanovenie znevýhodňuje spotrebiteľa a je v rozpore s dobrými mravmi. Nie je mu známe, na základe čoho a akým spôsobom

dospel žalovaný, že mu má zaplatiť províziu 41,16 EUR, ktorú žiada. Nie je si vedomý žiadneho záväzku a preto požadované zaplatenie takejto sumy považuje za neoprávnené. Žalovaný nepreukázal žiadnym spôsobom právny titul svojho údajného nároku a nepreukázal tieto tvrdenia ani žiadnym spôsobom. V samotnom návrhu žalovaný ani jednoznačne nešpecifikuje, ktoré Všeobecné poisťné podmienky vo vzťahu k nemu používa a opakovane uvádza rôzne ustanovenia poisťných podmienok s odlišnými dátumami, z čoho je zrejmé, že len samotný návrh na začatie rozhodcovského konania je formulárom, pri ktorom sa žalovaný ani nesnažil týmto konkretizovať pre konkrétneho poisťníka, ale svojich poisťníkov hromadne žaluje formulárovým návrhom, ktorý je preto nejasný a nezrozumiteľný. Zároveň vzniesol voči takto uplatnenému nároku námietku premlčania. Neuznáva právomoc rozhodcovského súdu a nikdy nesúhlasil s rozhodcovským konaním. Vo veci neexistuje žiadna uzatvorená platná rozhodcovská doložka, ani rozhodcovská zmluva, na základe ktorej by mohol rozhodcovský súd konať. Ustanovenie čl. XV. Všeobecných poisťných podmienok, v ktorom je stanovené, že v prípade sporu z poisťnej zmluvy bude vo veci rozhodovať rozhodcovský súd, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnou. Vzhľadom na existenciu neprijateľných podmienok v predmetnej veci ani rozhodcovský súd nemá právomoc vo veci konať. Žalobca poukazoval na rozhodnutia súdu, ktoré v obdobných veciach už rozhodli a vyslovili, že dohoda zmluvných strán o tom, že majetkové spory vzniknuté zo zmluvy bude rozhodovať rozhodcovský súd je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ďalej poukazoval na to, že skúmaniu obsahu rozhodcovského rozsudku musí predchádzať prieskum právomoci rozhodcovského súdu, ktorá sa zakladá rozhodcovskou zmluvou. Ak je rozhodcovská zmluva neplatná, rozhodcovský rozsudok nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom. Dohoda zmluvných strán o tom, že majetkové spory vzniknuté zmluvy bude rozhodovať len rozhodcovský súd je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, priečiacou sa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatnou. Rozhodcovskú doložku si ako spotrebiteľ nevyjednal. Rozhodcovský súd v zmysle časti XV., bodu 2 Všeobecných poisťných podmienok, má byť podľa potreby vytvorený od prípadu k prípadu tromi fyzickými osobami, poverenými poisťovňou, teda žalovaným, pokiaľ poisťovňa nepoverí osobitnú právnickú osobu zriadením alebo výberom špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu, resp. sama nezriadi takýto rozhodcovský súd. Takéto dojednanie vzbudzuje pochybnosti aj o objektívnosti rozhodcovského súdu vytvoreného žalovaným. Tieto jeho pochybnosti potvrdzuje aj procesný postup rozhodcovského súdu, ktorý rozhodol v skrátanom konaní, pričom však lehota na podanie odporu bola určená na 5 dní s podmienkou zaplatenia sumy 72,- EUR. Uvedené procesné pravidlá rozhodcovského súdu ho ako spotrebiteľa podstatným spôsobom znevýhodňujú. Aj priznaná výška trov konania 276,- EUR je mnohonásobne vyššia, ako by bola náhrada trov v súdnom konaní pri vydaní platobného rozkazu. Vyššie uvedené konštatuje aj Najvyšší súd SR v uznesení Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/146/2011. V zmysle toho žalovaný v budúcnosti nemôže použiť napadnutý rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, nakoľko v inej veci Najvyšší súd SR vyslovil, že takéto rozhodnutie je paaktom a nemožno mu priznať účinky riadneho rozhodnutia. Konanie žalovaného nespĺňa podmienky kladené na spotrebiteľské zmluvy Občianskym zákonníkom, je v rozpore so zákonom, ktoré hovorí o neprimeraných podmienkach, ktoré sú zo zákona neplatné a žalovaný postupuje v rozpore s dobrými mravmi, čo opakovane konštatovali aj štátne orgány. Z týchto dôvodov žiadal aj odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, nakoľko jeho terajší výkon vzhľadom na vyššie uvedené by mu spôsobil vážnu ujmu a v obdobných veciach súdu nepriznali žalovanému ochranu v exekučnom konaní.

Žalovaný v podaní doručenom dňa 26. 11. 2013 žiadal o prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. z dôvodu, že obdržal nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II ÚS 499/2012, zo dňa 10. 7. 2013, ktorým Ústavný súd SR konštatoval porušenie základného práva žalovaného na spravodlivý proces a postupom Najvyššieho súdu SR v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 2 Cdo 5/2012, ktoré bolo Ústavným súdom SR zrušené, ale takmer totožné s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Cdo 1/2012, teda uznesením Najvyššieho súdu SR, o ktoré žalobca opiera svoju argumentáciu v tomto konaní. Zároveň Ústavný súd SR prijal sťažnosť žalovaného, v ktorom namietal porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, okrem iného aj postupom a uznesením Najvyššieho súdu, sp. zn. 6 Cdo 1/2012. Uvedené závery Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Cdo 1/2012 sú pre danú vec právne významné a je tu vysoká pravdepodobnosť, že uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Cdo 1/2012 bude zrušené.

Súd návrh na prerušenie konania uznesením zo dňa 2. 12. 2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10 Co 25/2014 právoplatne zamietol dňa 16. 9. 2014.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 7. 11. 2014, ktoré predložil na pojednávaní dňa 10. 11. 2014 žiadal žalobu zamietnuť vzhľadom na existenciu skutkového i právneho vymedzenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky ako aj konkrétneho vymedzenia samotnej „neprijateľnej“ podmienky. K individuálnemu dojednaniu zmluvnej podmienky o rozhodcovskej doložke poukazoval na to, že žalobca pri uzatváraní poisťnej zmluvy a aj pri uzavretí rozhodcovskej doložky bol plne spôsobilý na právne úkony a bol odborne poučený finančným agentom o všetkých podstatných skutočnostiach týkajúcich sa poisťnej zmluvy, pričom nežiadal žiadne doplňujúce vysvetlenia alebo dojednania ohľadom uzatváraného poistenia, teda druhá zmluvná strana oprávnené predkladala, že vstúpil do zmluvného vzťahu na základe informácií, o ktorých sám prehlásil, že mu boli poskytnuté, resp., že sa s nimi oboznámil, čo preukazuje záznam o požiadavkách a potrebách klienta. Písomné dojednanie osobitných zmluvných dojednaní č. 1/2007 je platným právnym úkonom podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka a v prípade, ak je vôbec potrebné skúmať jeho obsah, tak je nevyhnutné skúmať tento právny úkon v súlade s ustanovením § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodcovská doložka bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená podpísaním osobitných zmluvných dojednaní k predmetnej poisťnej zmluve oboma zmluvnými stranami, ide o dvojstranný právny úkon, kde strany samostatne prejavili vôľu v prípade sporov, riešiť ich v rozhodcovskom konaní. Ak by žalobca s takýmto dojednaním nesúhlasil, tak osobitné zmluvné dojednania nemusel podpísať, poisťná zmluva už bola platne uzatvorená a nepodpísanie tejto rozhodcovskej doložky by na to nemalo žiaden vplyv. Ak sa tak nestalo, žalobca rozhodcovskú doložku uzatvoril v časti osobitných dojednaní, pričom ju mohol ako celok odmietnuť. Zo strany žalobcu bola poisťná zmluva platne uzatvorená už samotným pripojením jeho podpisu pod návrh na uzatvorenie poisťnej zmluvy a to spolu s podpisom sprostredkovateľa vystupujúceho za žalovaného. Následne po uzatvorení poisťnej zmluvy nastala fáza uzavretia osobitných zmluvných podmienok, ktorých obsahom bola rozhodcovská doložka. Osobitné zmluvné dojednania boli graficky umiestnené na konci listiny pod deklaratórnym podpisom žalobcu potvrdzujúcim prevzatie Všeobecných poisťných podmienok. Podpis žalobcu je priamo pod textom rozhodcovskej doložky, text osobitných zmluvných dojednaní je samostatne graficky, vizuálne aj právne oddelený. Obsahuje len dva body, je stručný, jasný, zrozumiteľný bez toho, aby spotrebiteľ mohol akokoľvek zavádzať, pričom znak vôle a súhlasu s jeho obsahom je samostatne verifikovaný menom a priezviskom, miestom, dátumom, číslom občianskeho preukazu a osobitným podpisom žalobcu, vzťahujúcim sa len k týmto dojednaniám, a teda v žiadnom prípade nie je uvedený v rámci Všeobecných poisťných podmienok. Za iných okolností vzhľadom na formu rozhodcovskej doložky a spôsob verifikácie nemožno mať pochybnosti o tom, že táto rozhodcovská doložka bola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a v prípade, že žalobca tvrdí opak, tak vzhľadom na skutkové okolnosti sa v takomto prípade nemôže jednať o priemerného, obozretného a vnímavého spotrebiteľa, pretože rozhodcovská doložka bola uvedená a dojednaná osobitne, pričom spotrebiteľ ju uzavrel po poučení finančným agentom vlastným a osobitným právnym úkonom bez vplyvu na zvyšok poisťného vzťahu. V prípade neuzavretia rozhodcovskej doložky ani v dodatočnej lehote po uzavretí zmluvy jej dojednanie neodmietol. Poisťovňa pri uzavretí rozhodcovskej doložky splnila to, že poisťník má mať možnosť ovplyvniť dojednanie rozhodcovskej doložky, poskytla mu aj možnosť dodatočného odmietnutia rozhodcovského konania po uzavretí poistenia v lehote 30 dní, o čom poisťník bol náležite informovaný a mal možnosť si vyžiadať akékoľvek ďalšie informácie, čo možno listinou záznamu o požiadavkách a potrebách klienta preukázať. Vznik poisťného vzťahu nebol podmienený dohodou o rozhodcovskom konaní, bez ktorej by aj poisťný vzťah vôbec nevznikol a zo žiadnej časti, či už samotnej poisťnej zmluvy alebo Všeobecných podmienok, či osobitných zmluvných dojednaní nevyplýva v prípade neprijateľného návrhu rozhodcovskej doložky poisťníkom, žiadna konzekvencia majúca vplyv na dojednaný poisťný vzťah. To opodstatňuje názor, že rozhodcovská doložka poisťovne je opakom neprijateľnej zmluvnej podmienky (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorým je poisťník riadne viazaný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedka E. P., sp. materiálom Arbitrážneho súdu v Košiciach, sp. zn. 3 C 2223/2012, poisťnou zmluvou, záznamom o požiadavkách a potrebách klienta k poisťnej zmluve, Všeobecnými poisťnými podmienkami, dodatkom č. 2 k Všeobecným poisťným podmienkam zo dňa 21. 5. 2007 a ďalšími listinami a zistil tento s k u k o v ý s t a v :

Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že poisťnú zmluvu uzatvoril doma s poisťovacím agentom, ktorým bol jeho švager E. P., ktorý mu ponúkol uzavretie takejto zmluvy ako výhodnej zmluvy a keďže v tejto dobe nemal uzatvorené poisťné zmluvy, zaujímala ho výška poisťného, mesačné náklady a

konečná výška vyplateného poistného. O tomto sa s ním bavil. Neprečítal si zmluvné podmienky, ani to spoločne neštudovali. Podpisoval osobitné zmluvné dojednanie, ale nechápal a nevedel, k čomu slúži jeho podpis, bral to ako súčasť poistky a preto to podpísal. Švagor mu nevysvetlil, čo má znamenať osobitné zmluvné dojednanie. V ten deň uzatvoril poistné zmluvy pre svojich dvoch synoch. Čo je arbitrážny súd a rozhodcovská doložka, o tom nevedel. Nevedel ani, že niečo také existuje. Keby vedel, že poisťovňa bude riešiť spory z poistnej zmluvy pred rozhodcovským súdom v čase uzatvorenia zmluvy, nikdy by takúto zmluvu neuzatvoril. Nevie o tom, že by žiadal spoločne z Rapid life, a. s. nejaké vysvetlenie, ohľadne toho, čo je rozhodcovská doložka a rozhodcovský súd. Vysvetlenie od poisťovacieho sprostredkovateľa nežiadal, pretože ani nevedel, že niečo také existuje. K podpisu osobitného zmluvného dojednania ho nikto nenútil, nečítal obsahu zmluvných podmienok práve z toho dôvodu, že sú písané drobným písmom a vo veľkom rozsahu. Vychádzal z toho, čo mu povedal sprostredkovateľ. Osobitné dojednanie podpísal preto, že to považoval za súčasť zmluvy. Záznam o potrebách poistenia podpísal, ale nič si viac nepamätá ohľadne jeho obsahu. Poisťovacieho sprostredkovateľa sa na nič nevyptoval preto, že to bol jeho švagor, veril mu.

Svedok E. P. vypovedal, že žalobca je jeho švagrom, pracoval pre poisťovňu ako poisťovací sprostredkovateľ a uzatvoril so žalobcom poistnú zmluvu. Išlo o poistné zmluvy na poistenie jeho detí. Poisťovacieho agenta robil krátku dobu asi len 6 mesiacov a uzatvoril 6 alebo 7 poistných zmlúv. Pri uzavretí poistnej zmluvy žalobcu upozornil, aké úrazy spadajú pod poistenie, koľko bude platiť, teda výšku mesačného poistného, nepamätá si, či ho poučoval aj o ďalších zmluvných podmienkach. Nepamätá si ani na obsah osobitného zmluvného dojednania, neoboznamoval žalobcu ani ďalších klientov, s ktorými uzatváral zmluvy o rozhodcovskej doložke, lebo ani on sám nevedel, čo to je. Bol školený na produkty a na to ako vypočítať výšku poistného, ale na iné záležitosti nebol školený. Nebol ani školený k tomu, čo je rozhodcovská doložka, rozhodcovský súd, ani sám si neprečítal Všeobecné poistné podmienky, preto ani klientov s nimi neoboznamoval. O činnosť iných poisťovacích agentov sa neinformoval, neprečítal si Všeobecné poistné podmienky z toho dôvodu, že obsahovali niekoľko strán a nepovažoval ich za podstatné. Takisto si neprečítal osobitné zmluvné dojednanie, v ktorých je obsiahnutá rozhodcovská doložka. Klientom to predkladal k podpisu preto, že to bolo v zmluve. Od poisťovne nežiadal vysvetlenie, čo je rozhodcovská doložka alebo rozhodcovské konanie. Až po podpise poistnej zmluvy odovzdal jeden exemplár zmluvy s poistnými podmienkami žalobcovi s tým, že si to môže prečítať.

Zo spisového materiálu Arbitrážneho súdu v Košiciach, sp. zn. 3 C 2223/2012 mal súd preukázané, že žalovaný dňa 2. 1. 2012, ktorý bol prijatý dňa 4. 1. 2012 podal návrh na Arbitrážny súd na začatie konania o zaplatenie 41,16 EUR pohľadávky, ktorá vznikla podpisom poistnej zmluvy a predstavuje vynaložený náklad na uzavretie poistenia s poukazom na časť XVII. ods. 7A, resp. ods. 8, ktorý žalobca neuhradil a nedošlo ani k jeho zápočtu voči prípadnej pohľadávke žalovaného na odkupnú hodnotu alebo na poistné plnenie. Súčasťou tohto spisového materiálu je poistná zmluva uzatvorená dňa 28. 4. 2008, Všeobecné poistné podmienky časť XVII, Záverečné ustanovenia, ktoré obsahujú podpis poistníka s dátumom 28. 4. 2008 a nasledujúce osobitné zmluvné dojednania č. 1/2007 k poistnej zmluve 4474090004, ktoré obsahujú dva body. Prvý bod sa týka zániku poistenia a druhý bod obsahuje vyhlásenie oboch účastníkov, že medzi zmluvnými stranami došlo k dojednaniu, že sa podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle čl. XV. Všeobecných poistných podmienok a toto ustanovenie chápu ako rozhodcovskú doložku. Na to nasleduje podpis poistníka, t. j. žalobcu a podpis poisťovacieho agenta Radoslava Pekára. Poistná zmluva bola prijatá dňa 5. 5. 2008 žalovaným. Ďalej sa v týchto písomných materiáloch nachádza oznámenie o zániku poistnej zmluvy ku dňu 29. 10. 2008 z dôvodu nezaplatenia poistného s mínusovým zostatkom 496,- Sk.

Arbitrážny súd v Košiciach vydal dňa 19. 1. 2012 rozhodcovský rozsudok, ktorým uložil žalobcovi uhradiť sumu 41,16 EUR a trovy rozhodcovského konania 276,- EUR na účet poisťovne do 5 dní alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok. Žalovaný prevzal rozhodcovský rozsudok dňa 26. 6. 2013 spolu s návrhom a pripojenými listinnými dôkazmi a dňa 3. 7. 2013 doručil návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku na súd.

Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 - 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a), c), j) a ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.13a).

Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok nenadobudne právoplatnosť, dokiaľ o žalobe právoplatne nerozhodne príslušný súd.

Podľa § 41 ods. 1, 2 citovaného zákona, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadaval o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 40 písm. h) možno podať v lehote 30 dní odo dňa, keď sa účastník rozhodcovského konania ktorý podáva žalobu, dozvedel o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol po prvýkrát uplatniť, najneskôr však do troch rokov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že rozhodcovská doložka medzi účastníkmi nebola individuálne dojednaná. Individuálnym dojednaním nebolo podpísanie osobitných zmluvných dojednaní ako súčasť Všeobecných poistných podmienok žalovaného. Individuálnosť dojednania nevyplýva ani z toho, že v tlačive o zázname a potrebách klienta je vopred predformulovaná všeobecná informácia o možnosti riešiť spory v rozhodcovskom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené súd je toho názoru, že v rámci rozhodcovského konania boli pri rozhodovaní porušené všeobecné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku a bola porušená aj zásada rovnosti účastníkov, a to už pri výbere rozhodcu. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, jej dojednanie neinicioval žalobca, ktorý nebol ani poisťovacím agentom poučený o jej

obsahu a poisťovací agent sám nemal žiadnu vedomosť o rozhodcovskej doložke v zmluve a nepoznal ani jej význam.

Predmetná poisťná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Základom sporu bolo posúdenie, či rozhodcovská doložka obsiahnutá vo Všeobecných poisťných podmienkach a osobitných zmluvných dojednaniach bola individuálne dojednaná. O individuálne dojednanie v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže ísť v prípadoch, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, ak sú zmluvné podmienky už vopred napísané v predtlačenom formulári. Dôkazné bremeno preukázania individuálneho dojednania spočíva na dodávateľovi, teda na žalovanom ako to vyplýva z § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V danom prípade žalovaný toto dôkazné bremeno neunesol a ťažko si možno predstaviť opak v prípade predtlačeneho formulára. Pokiaľ žalovaný poukazoval na záznam o požiadavkách a potrebách klienta, ktorý je podpísaný žalobcom, ako aj sprostredkovateľom poistenia, v tomto prípade opäť ide o predtlačný formulár, kde je aj v predtlačenej časti uvedené, že v prípade vzniku sporov vyplývajúcich zo sprostredkovania poistenia je možné na ich mimosúdne vyrovnanie použiť inštitút rozhodcovského konania v zmysle Zákona č. 244/2002 a Všeobecných poisťných podmienok platných od 21. 5. 2007. Toto ale nepreukazuje, že boli poskytnuté žalobcovi ako spotrebiteľovi informácie o rozhodcovskom konaní, ale len upozorňuje na možnosť riešenia sporu v rozhodcovskom konaní. Z výpovede žalobcu ako aj svedka E. P. a z týchto listinných dôkazov vyplynulo, že k žiadnemu individuálnemu vyjednávaniu nedošlo, poisťovací agent výslovne uviedol, že sám nemal vedomosť o rozhodcovskej doložke a rozhodcovskom súde a ani v tomto smere nepoučoval žalobcu, sám si neprečítal Všeobecné poisťné podmienky, lebo dôveroval poisťovní. Jeho výpoveď je v tomto smere totožná s výpoveďou žalobcu ohľadne dojednávania zmluvných podmienok a aj keď ide o príbuzných (poisťovací sprostredkovateľ bol švagrom žalobcu) táto skutočnosť o spôsobe dojednávania zmluvných podmienok týmto nie je spochybnená, pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, lebo je práve na žalovanom preukázať individuálne dojednanie. Samotná skutočnosť a tvrdenie žalovaného, že žalobca mal možnosť v lehote 30 dní odstúpiť od rozhodcovskej doložky nič nemení na závere, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a je zo zákona neplatná. Ide o absolútnu neplatnosť zo zákona s účinkami ex tunc. Odstúpiť pritom možno len od platného právneho úkonu.

Ustanovenie zmluvných podmienok, ktoré sú formulárove predtlačené a nie je možná jednoznačne a všestranne ich modifikácia, predstavujú možnosť vyvolania nepriaznivých následkov na strane spotrebiteľa (nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. 3 ÚS 562/2012, dňa 24. 10. 2013, I ÚS 199/2011).

Návrhu na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy sa má predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo zrejmé, že spotrebiteľovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrhy na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní a aby mu boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie týkajúce sa výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní.

Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboznamovaných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá - ktorá voľba konkrétne znamená. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ podpísal rozhodcovskú doložku, pretože inú možnosť nemal pokiaľ chcel uzatvoriť poisťnú zmluvu. Žalovaný nepreukázal, že by žalobca ako spotrebiteľ bol informovaný o rozhodcovskom konaní ako inštitúcii, o jeho rozdiel v porovnaní so súdnym konaním, o rokovacom poriadku rozhodcovského súdu, výbere rozhodcu a pod.

Princíp ochrany práv spotrebiteľa je dôležitejší ako princíp „ignorantia juris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje), na čo poukázal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí, sp. zn. 6 NCdo 9/2012. Vykonané dokazovanie nepreukázalo poskytnutie týchto informácií zo strany žalovaného žalobcovi.

Tvrdeniu žalovaného, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná so žalobcom súd neuveril a poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16 Co 191/2013, zo dňa 28. 10. 2013, kde na str. 13 odvolací súd uviedol, že nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho obchodného kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 9. 2010, podľa ktorého zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzatvorenej po 31. 12. 2007 alebo

vo Všeobecných zmluvných podmienkach zakotvených do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spor s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na jej základe bol vydaný rozhodcovský rozsudok a na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ má možnosť si vybrať medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa a spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Odvolací súd v tomto rozhodnutí uviedol, že nijako nespochybňuje význam materiálnej právoplatnosti súdneho rozhodnutia, a to predovšetkým v záujme právnej istoty vyplývajúcej z právoplatného súdneho rozhodnutia, na druhej strane však materiálna právoplatnosť rozhodnutia štátneho orgánu nie je bezvýnimočná, možno ju prelomiť v zákonných prípadoch. Súd v tejto súvislosti poukazuje na výsluch svedka Radomíra Pekára, sprostredkovateľa poistenia, ktorý uzatvoril so žalobcom poisťnú zmluvu, ktorý jednoznačne uviedol, že nemal vedomosť, čo je rozhodcovská doložka, čo je arbitrážny súd, rozhodcovské konanie a v tomto smere neposkytol žalobcovi žiadne informácie. Žalobca nemal možnosť ovplyvniť obsah predmetnej rozhodcovskej doložky, musel ho prijať ako celok alebo odmietnuť. Obsah tejto rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený, na jeho obsahu žalovaný žiadnym spôsobom neparticipoval. Inštitút individuálneho dojednaní podmienky je potrebné vykladať v súlade s cieľom smernice, podľa ktorej sa podmienka nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola pripravená vopred a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predloženou formulárovou štandardnou zmluvou (čl. 3, bod 2 Smernice č. 93/2013 EHS, zo dňa 5. 4. 1993). Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažovalo samotného žalovaného, ktorý počas celého sporu namietal, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná, avšak nepredložil žiaden relevantný listinný dôkaz podporujúci prijatie záveru o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky. Súd je toho názoru, že žalovaný si nesplnil dôkazné bremeno o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky a samotný záznam sprostredkovateľa poistenia o požiadavkách a potrebách klienta k predmetnej poisťnej zmluve je len predtlačný formulár, v ktorom žalobca nemal na výber možnosť individuálne dohodnúť obsah tejto zmluvnej podmienky a nie je dôkazom toho, že žalobca si individuálne dojednal rozhodcovskú doložku. Žalovaný nepreukázal, že žalobcovi, resp. sprostredkovateľovi poistenia vysvetlil, aké sú pravidlá rozhodcovského konania, ako prebieha, aké sú pravidlá rokovacieho poriadku a pod. Pokiaľ spotrebiteľ mal vyjednať tento proces individuálne dojednanej zmluvnej podmienky mal nepochybne byť zo strany dodávateľa informovaný o jeho pravidlách a o tomto žalovaný nepredložil žiaden dôkaz. Súd poukazuje na porušenie zásady rovnosti účastníkov, keď spotrebiteľ, ak by sa chcel podrobiť rozhodcovskému konaniu, musel by znášať neprímerane vysoké poplatky a trovy rozhodcovského konania niekoľko násobne prevyšujú výšku istiny. Aj poplatok za odpor v rozhodcovskom konaní predstavuje náklad 72,- EUR. Takéto podmienky rozhodcovského procesu jednoznačne znevýhodňujú spotrebiteľa oproti súdnemu konaniu, keď spotrebiteľ sa mohol domôcť nariadenia pojednávania len za predpokladu zaplatenia poplatku 72,- EUR a navyše musel platiť aj paušál na správne náklady, ktoré sú odstupňované podľa hodnoty sporu. Na podanie odporu voči rozhodcovskému rozsudku je stanovená veľmi krátka 5 - dňová lehota. Ficcia doručenia rozsudku platí aj v prípade, ak adresát sa nezdržiava na adrese doručovania. V prípade procesných úkonov je podmienkou prijatie takéhoto procesného úkonu zaplatením príslušného poplatku a v rozhodcovskom konaní nie je upravená žiadna možnosť oslobodenia od poplatkov v dôsledku hmotnej núdze spotrebiteľa a pod. Už len táto skutočnosť pre spotrebiteľa predstavuje neprímeranosť arbitrážneho procesu. Praktiky žalovaného sú pri uzatváraní rozhodcovskej doložky také, že predkladá k podpisu tieto rozhodcovské doložky za stavu, keď spotrebiteľia nemajú vôbec vedomosť, čo je arbitrážny súd, rozhodcovský proces alebo rozhodcovská doložka zakotvená vo Všeobecných zmluvných podmienkach vyhotovených v štandardnej rozhodcovskej zmluve a v tomto smere aj poisťovací sprostredkovatelia nemajú informácie o procese pred rozhodcovským súdom tak, aby mohli poskytnúť poisťníkovi. Tieto všetky skutočnosti viedli súd k záveru, že rozhodcovskú doložku nepovažuje medzi účastníkmi za individuálne dojednanú, táto rozhodcovská doložka spôsobila nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a pre porušenie zásad podľa § 40 ods. 1 písm. c), j), h) Zákona č. 244/2002 Z. z. zrušil vydaný rozhodcovský rozsudok.

V zmysle § 40 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z. z. súd rozhodol aj o odložení vykonateľnosti tohto rozhodcovského rozsudku. Žalovaný s odbornou starostlivosťou musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky, má poznať ich dôsledky a nemá konať v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodcovský rozsudok vydaný Arbitrážnym súdom v Košiciach v spotrebiteľskej veci, sp. zn. 3 C

2223/2012 je v rozpore so zákonom, lebo rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bola založená právomoc rozhodcovského súdu nebola vôbec uzatvorená alebo bola uzatvorená neplatne a rozhodcovská doložka je neplatnou, lebo nebola individuálne dojednaná, čo spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Z obsahu poistnej zmluvy vyplýva, že rozhodcovská doložka bola dohodnutá už podpisom zmluvy, keďže sa v nej uvádza, že jej súčasťou sú Všeobecné poistné podmienky, a teda rozhodcovská doložka je obsiahnutá v čl. XV. Všeobecných poistných podmienok a nič na tom nemení, že v ten istý deň podpísali zmluvné strany ako pokračovanie predtlačeneho formulára aj formulárovú časť odkazujúcu na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku vedenú v poistných podmienkach. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, ktorý s poukazom na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, v konaní C 342/13 poukazoval na to, že žalobca nebol vylúčený, aby všetky spory boli prejednávané len pred arbitrážnym súdom, ani mu nesťažoval prístup k všeobecnému súdu a nebolo mu bránené v podávaní opravných prostriedkov, ani nebol za to sankcionovaný, pretože v samotnom rozhodnutí Európsky súdny dvor poukazuje vo svojom závere, že je na súde, aby dospel k príslušným záverom podľa vnútroštátneho práva a zabezpečil, že nekalá doložka nebude záväzná pre spotrebiteľa a má zohľadniť skutočnosť, že oznámením všeobecných informácií o rozdieloch medzi rozhodcovským konaním a bežným súdnym konaním spotrebiteľovi pred uzavretím dotknutej zmluvy nemôže samo o sebe vylúčiť nekalý charakter tejto zmluvnej podmienky. Európsky súdny dvor aj v bode 29 uvádza, že nekalý charakter zmluvnej podmienky sa má posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služby, na ktorú bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia a všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí a v tomto kontexte tiež posúdi dôsledky, ktoré táto podmienka môže mať v rámci práva uplatniteľného na zmluvu, čo vyžaduje preskúmanie vnútroštátneho právneho systému. Vnútroštátny súd má posúdiť, do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Prejednávaný prípad sa týka inej skutočnosti, kde spotrebiteľ obdržal ešte pred uzatvorením zmluvy všeobecné rozdiely medzi arbitrážnym konaním a všeobecným súdnym konaním, pričom Súdny dvor EÚ už rozhodol v kontexte na čl. 5 Smernice, že pred uzatvorením zmluvy majú informácie o zvolených podmienkach zásadný význam pre spotrebiteľa, pretože na základe týchto informácií sa spotrebiteľ rozhoduje, či chce byť viazaný podmienkami, ktoré pripravil podnikateľ. V prednáwanej veci však žalobcovi ako spotrebiteľovi neboli poskytnuté žiadne informácie o rozhodcovskom konaní, rozhodcovskej doložke, rozhodcovskej doložky, ktorá bola zakotvená vo Všeobecných poistných podmienok aj v osobitnom dojednaní a práve s prihliadnutím na túto skutočnosť súd posudzoval neplatnosť tejto zmluvnej podmienky.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré predstavujú odmenu za úkony právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, kde základná sadzba tarifnej odmeny je 1/13 výpočtového základu za rok 2013 vo výške 60,07 EUR, 1/13 výpočtového základu za rok 2014 vo výške 61,85 EUR a 1/13 výpočtového základu za rok 2015 vo výške 64,53 EUR. Trovy právneho zastúpenia predstavujú úkony právnych služieb v celkovej výške 623,88 EUR za úkony: dňa 22. 11. 2013 prevzatie a príprava zastúpenia - § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. a) cit. vyhl. - 60,07 EUR, dňa 28. 11. 2013 - vyjadrenie vo veci samej - § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. a) cit. vyhl. - 60,07 EUR, dňa 2. 12. 2013 - zastúpenie na pojednávanie - § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl. - 60,07 EUR, dňa 10. 11. 2014 - zastúpenie na pojednávaní - § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl. - 61,85 EUR, dňa 11. 11. 2014 - vyjadrenie vo veci samej - § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. c) cit. vyhl. - 61,85 EUR, dňa 17. 12. 2014 - zastúpenie na pojednávaní - § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl. - 61,85 EUR, dňa 28. 1. 2015 - zastúpenie na pojednávaní - § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl. - 64,53 EUR, dňa 4. 3. 2015 - zastúpenie na pojednávaní - § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl. - 64,53 EUR, dňa 4. 3. 2015 - zastúpenie na pojednávaní - § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl. - 64,53 EUR, dňa 13. 3. 2015 - vyjadrenie vo veci samej - § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. c) cit. vyhl. - 64,53 EUR, dňa 18. 3. 2015 - zastúpenie na pojednávaní § 11 ods. 1, písm. a), § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl. - 64,53 EUR, režijný paušál 3 x 7,63 EUR, 3 x 8,04 EUR, 4 x 8,39 EUR, spolu 80,57 EUR, DPH 20 % zo základu 704,45 EUR vo výške 140,89 EUR. Priznané trovy konania uhradí žalovaný priamo na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Petrovi Rakovi, advokátovi v Prešove, Masarykova 13, na účet vedený vo VÚB, a. s., pobočka Prešov, č. ú.: XXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT: F. do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.